

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רל"ו ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אוקמוה מארי מתניתין, העולם הפא אין בו לא אכילה ולא שתיה אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם. והיינו דאוקמוה, אמרה שבת קמי קודשא בריה הוא, לכלהו יומי נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג. (ע"כ רעיא מהימנא) (רעיא מהימנא רי"ג ע"א)

תרגום לעברית

ושמונה הם: חכמה, בינה, גדלה, גבורה, תפארת, מלכות, נצח, הוד. צדיק עטרה על ראשו, שהוא אין לו זוג. ומה העטרה שלו? כתר עליון. ובגללו פרושוהו בעלי המשנה, העולם הפא אין בו לא אכילה ולא שתיה, אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם. וזהו שבארו, אמרה שבת לפני הקדוש ברוך הוא, לכל הימים נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג. (ע"כ רעיא מהימנא).

טקסט הזוהר

פתח רבי שמעון ואמר, (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. ע' רבבא, ד' אוף הכי. וסימנא דא עד. היינו דכתיב, (שמואל א יב) עד יי בכם. אשתארו אוןון ש"מ, מ' פתוחה. מאי טעמא לא סתימא, בגין דם' סתימא, מלכא (ס"א א עלמא) עלאה. מ'

פְּתִיחָא, מְלָכָא (ס' א' עלמא) תַּתְּאָה. אַתְּוּן אַחֲרָנִין, אֲשֶׁתְּאָרוּ א' ח', (משלי כה) כְּבוֹד
אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּכָר כְּתִיב.

תרגום לעברית

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. אוֹת ע' גְּדוּלָּה,
וְאוֹת ד' גַּם כֵּן. וְסִימָן זֶה - עַד. וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (שמואל א יב) עַד ה' בָּכֶם. נִשְׁאָרוּ אוֹתִיּוֹת
ש' מ. מ' פְּתוּחָה. מָה הַטַּעַם לֹא סְתוּמָה? מִשּׁוּם שֶׁסְּתוּמָה הִיא מְלָךְ (עולם) עֲלִיוֹן.
מ' פְּתוּחָה הִיא מְלָךְ (עולם) תַּחְתּוֹן. אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת נִשְׁאָרוּ א' ח', עֲלִיָּהֶן כְּתוּב (משלי
כה) כְּבוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּכָר.

טקסט הזהור

אֲשַׁכְּחָנָא בְּסִפְרָא דְּרַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כָּל מָאן דְּמֵיחֵד יְחוּדָא דָּא בְּכָל יוֹמָא, חֲדָוָה זְמִינָא
לִיָּה מְלַעֲיָלָא, מִרְזָא דְּאַתְּוּוֹן אֵלִין, ש' מ' מִהֲאִי סִטְרָא. א' ח', מִהֲאִי סִטְרָא. וּמְצַרְף
אַתְּוּוֹן, לְמַפְרַע (שדי) שְׂרִי, וּבְמִישָׁר (חיים) סִיִּים. וְסִימָן אֲשַׁמַּח. דְּכְתִיב, (תהלים קד)
אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיָּי. מִמָּש. דָּא יְחוּדָא קִדִּישָׁא. וְשִׁפִּיר אִיהוּ. וְהִכִּי הוּא בְּסִפְרָא דְּחִנּוּף,
דְּאָמַר כִּי הָאִי גִוּוּנָא, דְּמָאן דְּמֵיחֵד יְחוּדָא דָּא בְּכָל יוֹמָא, חֲדָוָה זְמִינָא לִיָּה מְלַעֲיָלָא.

תרגום לעברית

מִצְאָנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כָּל מִי שֶׁמֵּיחֵד יְחוּד זֶה בְּכָל יוֹם, שְׁמַחָה מְזֻמָּנָת לּוֹ
מְלַמְעָלָה מְסוּד אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ - ש' מ' מִצַּד זֶה, א' ח' מִצַּד זֶה. וּמְצַרְף הָאוֹתִיּוֹת - לְמַפְרַע
(שדי) מִתְחִיל, וּבְיָשָׁר (חיים) מְסִים. וְסִימָנָם: אֲשַׁמ' ח', שְׁנַאָמַר (תהלים קד) אֲנֹכִי
אֲשַׁמַּח בִּה'. מִמָּש. זֶה יְחוּד הַקָּדוֹשׁ. וְיִפָּה הוּא. וְכֵן הוּא בְּסִפְרוֹ שֶׁל חִנּוּף, שְׁאָמַר כְּמוֹ
זֶה, שְׁמִי שֶׁמֵּיחֵד יְחוּד זֶה בְּכָל יוֹם, שְׁמַחָה מְזֻמָּנָת לּוֹ מְלַמְעָלָה.

תו אית ביה ש''מ, דאתפליל מן ע' רברבא. אלין שבועין שמהן ברזא דאבהן קדישין, ודא הוא שמע: שם ע'. ישראל, יי, אלהינו, יי, אלין ארבע בתי דתפלין, דאחיד לון א''ח. ההוא דאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחותי רעיתי. ד': דא קשר של תפלין, דהיא אחידת בהו. רזא לחכימין אתמסר, דלא לגלאה. שתיק רבי שמעון. בכה וחייה, אמר, אימא, דהא ודאי רעוא אשתכח, ולית כדרא דא עד דיייתי מלכא משיחא, דיהא רשו לון לגלאה.

תרגום לעברית

עוד יש בו אותיות ש''מ, שנכלל מן ע' גדולה. אלו שבועים שמות בסוד האבות הקדושים, וזהו שמע - שם ע'. ישראל, ה', אלהינו, ה' - אלו ארבעה בתי התפלין שמאחד אותם א''ח. אותו שאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי רעיתי. אות ד' - זה קשר של תפלין, שהיא אחוזה בהם. סוד לחכמים נאמר, שלא לגלות. שתיק רבי שמעון. בכה וחייה. אמר, אמר, שהרי ודאי עת רצון נמצא, ואין כדור זה עד שיבוא מלך המשיח, שיהיה להם רשות לגלות.

טקסט הזוהר

תריין רצועין נפקין, מסטרא דא ומסטרא דא, רזא דתריין ירכין דלתתא דהאי א''ח, דנביאי קשוט אחידן בהו. דהא מלעילא נפקין תריין רצועין, רזא דתריין דרועין, מימינא ומשמאלא, ודל'ת אתאחידת בהו. לבתר נחתא, ואתפשטו ירכין דלתתא. כיון דהיא אתאחידת לעילא כדקא יאות, נחתא דלתתא, לאתאחדא באכלוסהא. וכד איהי אתאחדת, אחידא בשפולי ירכין, ורשימו דיוד ברית קדישא עלה מלעילא, כדין איהי אתאחדת ביחודא חד.

שְׁתֵּי רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מִצֵּד זֶה וּמִצֵּד זֶה, סוֹד שֶׁל שְׁתֵּי יָרֵכִים שְׁלֵמֻטָּה שֶׁל זֶה הָא"ח, שֶׁנִּבְיָאֵי הָאֲמַת אַחוּזִים בּוֹ. שְׁהָרִי מְלַמְעָלָה יוֹצְאִים שְׁתֵּי רְצוּעוֹת, סוֹד שֶׁל שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל. וְאוֹת דָּל"ת אַחוּזָה בָּהֶן. לְבִסּוֹף יוֹרֶדֶת, וְנִתְפָּשְׁטוּ שְׁתֵּי הַיָּרֵכִים לְמֻטָּה. כִּיּוֹן שֶׁהִיא אַחוּזָה לְמַעְלָה כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, יוֹרֶדֶת לְמֻטָּה לְהִתְאַחֵד עִם עֲמָה. וְכֹאֲשֶׁר הִיא מִתְאַחֶדֶת, נִאָּחֲזוֹת בְּסוֹף הַיָּרֵכִים, וְסִימָן שֶׁל אוֹת יו"ד בְּרִית קֹדֶשׁ עָלֶיהָ מְלַמְעָלָה. אֲזִי הִיא אַחוּזָה בְּיָחוּד אֶחָד.

טקסט הזוהר

יו"ד דָּא אִיהִי רְזָא דְבְּרִית, (ועל דא) כָּל מֵאן דְּנִטֵּר בְּרִית דָּא, אִיהוּ אֲשֶׁתִּזְיֵב לְעִילָא, וְאֲשֶׁתִּזְיֵב לְתַתָּא. (מנא לן) פִּינְחָס, בְּגִין דְּאִיהוּ קִנֵּי עַל בְּרִית דָּא, אֲשֶׁתִּזְיֵב מִן דִּינָא עֲלָאָה, וּמִן דִּינָא דְלַתַּתָּא, וּבְגִין כֶּף אֲתִרְשָׁם יו"ד דָּא בְּגוּוֹיָהּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וְגו'.

תרגום לעברית

יו"ד זֶהוּ סוֹד הַבְּרִית, (ועל זה) כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵר בְּרִית זוֹ, הוּא נִשְׁמֵר לְמַעְלָה, וְנִשְׁמֵר לְמֻטָּה. (מנין לנו, ') מִפִּינְחָס, מִשּׁוּם שֶׁהוּא קִנָּא עַל בְּרִית זוֹ, נִצּוֹל מִן הַדִּין הָעֲלִיוֹן וּמִן הַדִּין שְׁלֵמֻטָּה, וּמִשּׁוּם זֶה נִרְשָׁמָה אוֹת יו"ד זוֹ בְּתוֹכוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וְגו'.

טקסט הזוהר

יו"ד דָּא, אֲצִטְרִיף דָּלָא יִתְעַדִּי כָּלִל מִגּוֹ תַּפְלָה דִּיד, דָּלָא יַעֲבִיד פְּרוּדָא. וְכָל חֲדוּה דִּילָהּ, בְּהֵאֵי י'. אִיהוּ יו"ד דָּא בְּדְכוּרָא אִיהִי, וְלֹא בְּנוֹקְבָא, אִיהוּ צַדִּיק, וְאִיהִי צַדִּיקָה. וּבְגִין כֶּף, אֶתְקַרִּיבֶת בְּהֶדְהּ, וּמֵאן דְּרַחֵיק לִיהּ מֵאַתֵּר דָּא, רַחֵיק הוּא מֵעֲדוּנָא דְעֻלְמָא דְאַתֵּי.

יו"ד זו צריכה שלא תפרד כלל מתוך תפלה של יד, שלא תעשה פרווד. וכל שמחה שלה היא בזו האות יו"ד. יו"ד זו היא בזכר, ולא בנקבה. הוא צדיק, והיא צדק. ומשום זה מתקרבת אצלה, ומי שמרחיק אותו ממקום זה, רחוק הוא מהענג של העולם הבא.

טקסט הזהיר

בדכורא איהו צדיק, ואיהי צדק בלא יו"ד. איהו איש. ואיהי אשה, בלא יו"ד. ובגין כך חדנה (נ"א תיובתא) דילה, לאתקרבא בה, ולא תעדנא בהדה. מאן דרחיק עדונא דא, ירחקון ליה מעדונא דלעילא. ועל דא כתיב, (שמואל א ב) כי מכבדי אכבד וגו'.

תרגום לעברית

בזכר הוא צדיק, והיא צדק בלי אות יו"ד. הוא איש, והיא אשה, בלי יו"ד. ומשום זה שמחה (תשובה) שלה להתקרב אליה ולהתענג עמה. מי שמרחיק ענג זה, ירחיקו אותו מענג של מעלה. ועל זה כתוב, (שמואל א ב) כי מכבדי אכבד וגו'.

טקסט הזהיר

תא חזי, פנחס קאים קמי דינא תקיפא דיצחק, וסתים פרצה, בגין כך אשלים לגבי פנחס רזא דיצחק. קם קמי פרצה דכתיב, (תהלים קו) ויעמוד פנחס ויפלל. קם בפרצה קמי דינא דיצחק, בגין לאגנא עלייהו דישראל. (ס"א פנחס קאים קמי דינא תקיפא דיצחק לאגנא עלייהו דישראל. דכתיב, (תהלים קו) ויעמוד פנחס ויפלל. מאי ויעמוד, דקם בפרצה קמי דינא דיצחק, בגין כך אשלים לגבי פנחס רזא דיצחק. ועל דא כליל דא בדא בחושפנא.

תרגום לעברית

בא וראה, פנחס עמד בפני דין תקיף של יצחק, וסתם פרצה, בגלל זה השלים לגבי פנחס סוד של יצחק. עמד בפני פרצה, שכתוב (תהלים קו) ויעמד פינחס ויפלל. עמד בפרצה לפני דין של יצחק כדי להגן על ישראל. (פנחס עמד בפני דין התקיף של יצחק

להגן עליהם על ישראל, שכתוב (תהלים קו) ויעמד פינחס ויפלל. מהו ויעמד, ' שעמד בפרץ בפני דין של יצחק, בגלל זה השלים לפנחס סוד של יצחק). ועל זה כלול זה בזה בחשבון.

טקסט הזוהר

ואי תימא, הא חושבנא לא תליא אלא בעיינין דילה, והכא חושבנא לעילא ביצחק. אלא ודאי הכי הוא, בגין דיצחק תליא ואשתמשא (ס"א ואתמשך) בהוא אתר דאינון עיינין, דתמן דיינין דינין דכל עלמא, דהא עיינין דילה, אינון שבועין קתדראין, אתר דדינין דעלמא, ואקרון סנהדרין. ועל דא כלא חד, בגין דיצחק ואינון כחדא אזלין, וכלא שפיר.

תרגום לעברית

ואם תאמר, חשבון זה לא תלוי אלא בעינים שלה, וכאן החשבון למעלה ביצחק - אלא ודאי כך הוא, משום שיצחק תלוי ומשתמש (ונמשך) באותו מקום שהם עינים, ששם דנים דינים של כל העולם, שהרי העינים שלה הם שבועים כסאות, מקום דיני העולם, ונקראים סנהדרין. ועל כן הכל אחד, משום שיצחק ואלו הולכים כאחד, והכל יפה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רל"ז ע"א) ♦

טקסט הזוהר

פנחס דא יצחק, וקם פנחס ודאין דינא, ומתלבש בגבורה תקיפא דאיהו שמאלא. ובגין כך זכה לימינא. הכא אתכליל שמאלא בימינא. השיב את חמתי, מאי השיב את חמתי. אלא אלין אינון ג' ממונים דגיהנם: משחית, אף, וחימה. (ד"א חד על שפיכות דמים, חד על גילוי עריות, וחד על עבודה זרה). בגין דחמא ההוא חמה, דהוה פשיט ואתמשך מסטרא דיצחק, מה עבד, אתלבש איהו ביצחק, ואחיד בההוא חימה, כמאן

פִּנְחָס זֶה יִצְחָק, וְעַמֵּד פִּנְחָס וְדֵן דִּין, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּגָבוּרָה חֲזָקָה, שֶׁהוּא שְׂמָאל. וּמִשּׁוּם זֶה זָכָה לְיָמִין. כָּאֵן נִכְלָל שְׂמָאל בְּיָמִין. הֵשִׁיב אֶת חֲמַתִּי, מִהוּ הֵשִׁיב אֶת חֲמַתִּי? אֵלָּא אֵלּוּ הֵם שְׁלֹשָׁה מְמָנִים שֶׁל הַגִּיהֶנָּם: מִשְׁחִית, אָף, וְחִמָּה. (אֶחָד עַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים, אֶחָד עַל גְּלוֹי עֲרִיּוֹת, וְאֶחָד עַל עֲבוּדָה זָרָה). מִשּׁוּם שֶׁרָאָה אוֹתוֹ חֲמָה שֶׁהִיא מִתְפַּשֵּׁט וְנִמְשָׁךְ מִצְדּוֹ שֶׁל יִצְחָק, מָה עָשָׂה? הִתְלַבֵּשׁ הוּא בִּיצְחָק, וְאָחֵז בְּאוֹתָהּ חֲמָה כְּמִי שֶׁאוֹחֵז בְּחִבְרוֹ וְהֵשִׁיב אוֹתוֹ לְאַחֲרָיו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.